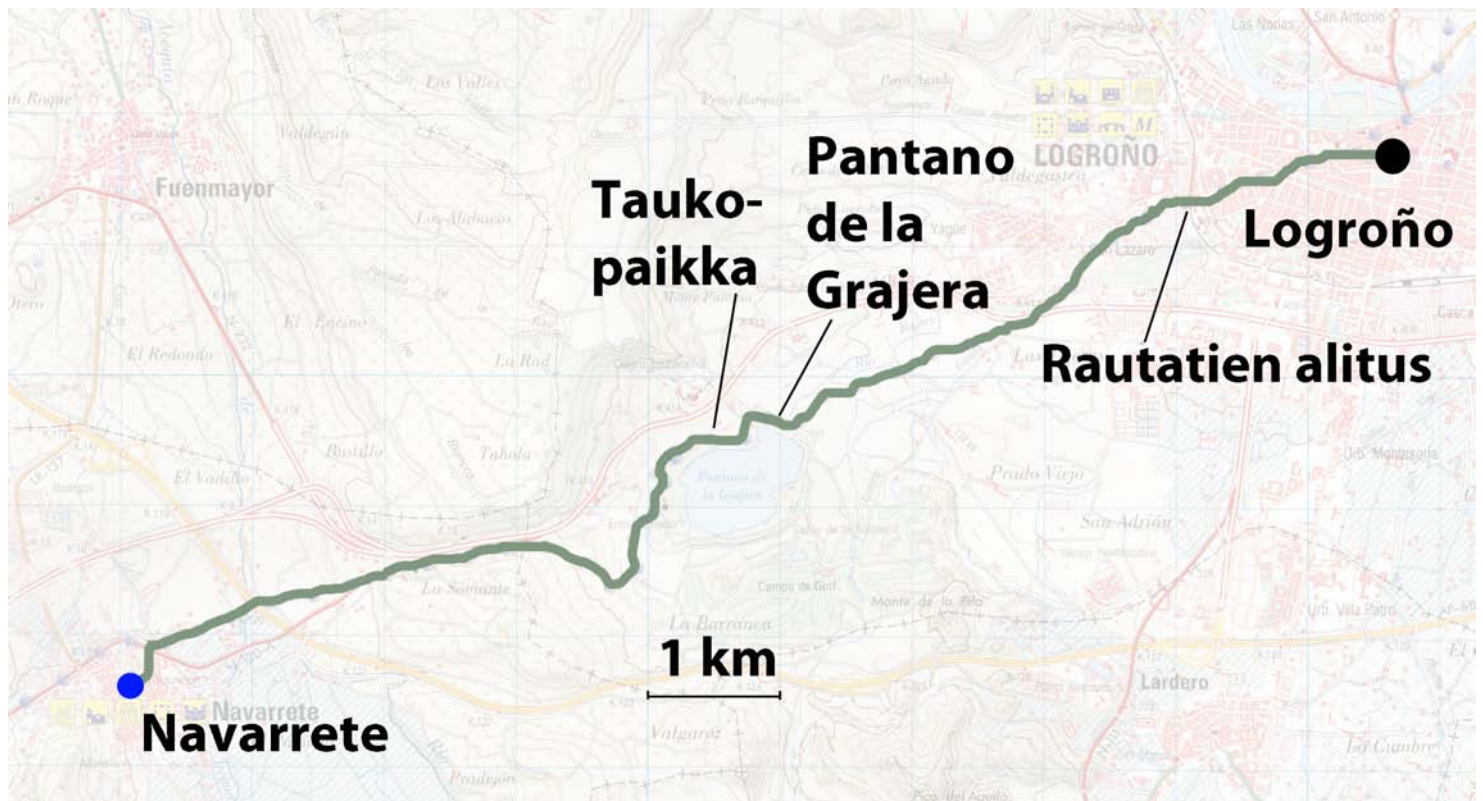

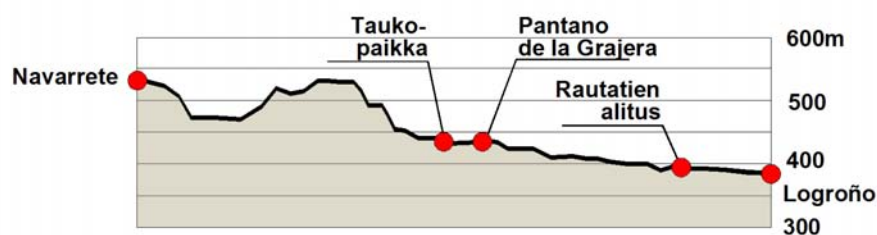
Logroño - Navarrete 3.5.

8. päivä: Logroño - Navarrete 3.5. ma

	pop '09	alt(m)	km	km yht	klo	askelmittari
Logroño (hostal La Redonda)	152.107	384	0		10:00	0
Rautatien alitus		400	1.8	1.8	11:00	5800
Pantano de la Grajera		445	4.0	5.8	11:50	9400
Taukopaikka		445	0.8	6.6	12:00-12:20	10700
Navarrete (alb. San Juan)	2830	512	6.2	12.8	13:50	18700

kuljettu 149.6 km
jäljellä 614.8 km

Vaeltajapatsas Logroñossa. Alla katunäkymä. Oikealla logroñolaismalli reitin suuntanuolesta.

Päivän tavoitteeni oli vain 13 km:n päässä oleva Naverrete. Siksi nukuin aamulla myöhään aina puoli seitsemään. Kahdeksan maissa kävin lähikuppilassa aamupalalla. Tilasin kahvin ja tiskillä valmiina olevan Serranonkinkku boccadillon. Tavailin samalla Le Pais'ia, josta ei minun kielitaidollani montaa sanaa irronnut. Sitten lähdin postille, joka oli aika kaukana. Pelkäsin, että se olisi vielä kiinni, mutta onneksi ei. En huomannut ensin vuoronumeroa. Minun eteeni

siunaantui rouva, joka lähetti 5 pakettia. Jokaisen lähettäminen kesti noin 3-4 minuuttia. Monta lippusta ja lapusta piti täyttää, joka paketin kohdalla. Takanaani ollut herra vilkuili jatkuvasti kelloaan ja lähti viimein pois, kun paketinlähetyks ei meinannut millään loppua. Sitten avattiin uusi luukku, johon pääsin asioimaan. 140 g:n kirje Suomeen maksoi 4 euroa.

Ilma oli aika viileä ja tuulinen, +8°C. Kello oli tasan 10, kun olin valmis matkaan. Katselin kartasta, mihin

päin pitäisi suunnistaa ja lähdin liikkeelle. Kesken etsiskelyn huomasin, että minunhan olisi syytä ostaa hedelmiä ja muuta einestä. Lähikaduilta sellaista kauppaa ei vaan löytynyt. Sitten yksi mies tuli sanomaan minulle, että caminoreitti kulkee tuolla. Kiitin häntä, mutta en uskonut, koska mielestäni olin aivan oikeassa suunnassa ja jatkoin matkaani. Ei kulunut kauaakaan, kun toinen mies tuli vetämään hihasta ja näytti, että tuohon suuntaan. Nyt aloin itsekin epäillä. Hän suurin piirtein talutti minut oikealle reitille ja näytti vielä

*Pantano de la Grajera järvi.
Alla kalastajia järven rannalla.
Kuvanottajia taitaa olla yhtä monta.*

Pari kilometria ennen Navarrettea oli pikatien laidan verkkoaitaan tehty ristejä tikuista ainakin 100 metrin matkalle. Piti minunkin tehdä omani. Alla oikealla.

lopuksi, että tuon kadun päästä sitten oikealle. Ja sieltähän alkoikin suuntanuolia löytyä ja löytyi hedelmä- ja makkarakauppakin.

Logroñon kaupunki jatkui melko pitkälle. Tie oli betonitietä, aluksi puiston läpi, sitten rautatien alta. Noin tunnin päästä tie kulki ohi lammikon tai oikeammin järven. Sen rannalla oli kalastajia. Rannasta alkoi jonkinlainen metsäpuisto. Puistotien varressa oli katos, jossa pysähdyin. Siellä oli jo saksalaismies, kotoisin Frankfurtin pohjoispuolelta. Sitten tuli 6 henkinen ranskalaisseurue. Nyt tuli jo vähän ahdasta. Lähdin jatkamaan matkaa. Vähän aikaa käveltyäni alkoi sataa. Äkkiä puun alle ja kaivamaan sadeviittaa repusta. Kaksi naista kiiruhti saman puun alle samoihin puuhiin. Sain apua viitan virittelyssä repun päälle. Ja eikun baanalle. Minulla ei ollut sadehousuja jalassa, kun niitä ei saanut vedettyä kenkien

Navarreten kaupunki näkyy edessä ja kun Riojassa ollaan viiniviljelyksiä on kaikkialla. Alla vanhan v.1185 perustetun hospital de San Juan de Acren rauniot. Siellä entisaikojen pyhiinvaeltajat ovat levähtäneet ja saaneet vaivansa hoidetuiksi.

Navarreten reittimerkki

Navarrete

läpi jalkaan. Tuuli painoi viitan polvien yläpuolelle. Housuni olivat puolisääreen läpimärät. Sade ei onneksi kestänyt kuin puolisen tuntia ja housutkin kuivuivat loppumatkan tuulussa melkein kuiviksi. Tosin sade alkoi matkan lopulla taas uudestaan. Kengät selvisivät kunnialla koitoksesta. Ennen Navarreteä oli tien varren verkkoaitaan kiinnitetty tikusta tehtyjä ristejä yli sadan ellei jopa kahdensadan metrin matkalle. Minäkin tein oman ristin, tosin se oli niin heiveröinen, ettei varmaan montaa päivää kestänyt paikoillaan. Ennen Navarreteä oli vielä vanha San Juan de Acren pyhiinvaeltajien sairaala.

Alberguen ulkopuolella oli aikamoinen jono sisäänpyrkijöitä, varmaan toistakymmentä. Kello oli kymmentä vaille kaksi. Kahdelta ovi avattiin. Sitteen alkoi kirjaaminen, joka ei ihan nopeaa touhua ollutkaan. Jokaiselta kysyttiin paljon tietoja, jotka kirjattiin lokikirjaan. Mm. mistä olit aamulla lähtenyt. Useimmat olivat alkaneet päivän vaelluksensa Vianasta. Taisin olla ainoa lyhyen matkan vaeltaja. Minun takanani tullut slovenialainen nuori mies oli tullut Los Arcosista. Sieltä matkaa kertyi yli 40 km.

Alberguen eteen oli muodostunut jono. Osa oli odottelemassa lähibaarissa ja ilmestyivät paikalle, kun kello löi kaksi.

Kävin vielä kylällä koleassa säässä täydentämässä ruokavarastojani. Poikkesin myös baarissa maistamassa lasillisen riojalaista. Siellä olikin muutamia peregrinoja samalla asialla. Olin kävellyt sen verran eripituisia matkoja, että kanssavaeltajani vaihtuivat miltei joka päivä. Kun palasin alberguelle, tapasin tytön, jonka kanssa olin kävellyt toisella etapilla Arresta Paderborniin. Hän oli lopen uupunut matkasta. Autoin häneltä repun selästä. Mikä on taksa majapaikassa? 5 euroa. Ok. Löysin vielä kadulta vapaan internetin ja sain lähetettyä muutaman viestin kotosuomeen.

Alla kylän kirkko Iglesia de la Asuncion. Peräisin 1500-luvulta. Kirkon sisällä oli tietysti Madonna ja Jeesus-lapsi kuva ja vaikuttava kuollut Jeesus lasiarkussa.

